

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 20. januára 2011 v Bratislave v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. A.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2010, sp. zn. 2 Ntc 10/2010, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 509 ods. 5 Tr. por. **z r u š u j e s a** napadnuté rozhodnutie v časti I. o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

II. Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej už len „zákon o EZR“) **európsky zatýkací rozkaz** z 27. júla 2010, sp. zn. 9 ST 95/10F, **vydaný** štátnym prokurátorom v Korneuburgu, Rakúska republika, za účelom trestného stíhania vyžiadanej osoby

M. A., nar. X., trvale bytom J., štátneho občana Slovenskej republiky,

pre spáchanie zločinu ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, 128 ods. 1 číslo 4 a 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29. apríla 2010 spoločne s V. G. ako členovia kriminálnej organizácie a profesionálne v obci X. medzi 8.00 hod. a 8.45 hod. odcudzili osobné vozidlo značky Golf, registračné číslo G. v hodnote 8 000 eur. M. A. ako aj V. G., ktorý sa v súčasnosti v tejto veci nachádza vo vyšetrovacej väzbe v Rakúsku boli v čase činu len niekoľko metrov od miesta činu a telefonovali spolu s mobilnými telefónmi cez vysielaciu bunku. Okrem toho bol M. A. dňa 3. mája 2010 spoznaný v Českej republike ako vodič tohto osobného vozidla,

s a v y k o n á .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave na základe návrhu Krajskej prokuratúry Bratislava z 22. septembra 2010 na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu uznesením zo 14. októbra 2010, sp. zn. 2 Ntc 10/2010, na verejnom zasadnutí rozhodol tak, že :

I. Podľa § 21 ods. 4 zákona o EZR, z dôvodu § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR, európsky zatýkací rozkaz z 27. júla 2010, sp. zn. 9 ST 95/10F, vydaný štátnym prokurátorom v Korneuburgu, Rakúska republika, na trestné stíhanie vyžiadanej osoby M. A., nar. X., trvale bytom J., štátneho občana Slovenskej republiky, pre spáchanie zločinu ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, 128 ods. 1 číslo 4 a 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29. apríla 2010 spoločne s V. G. ako členovia kriminálnej organizácie a profesionálne v obci X. medzi 8.00 hod. a 8.45 hod. odcudzili osobné vozidlo značky Golf, registračné číslo G. v hodnote 8 000 eur. M. A. ako aj V. G., ktorý sa v súčasnosti v tejto veci nachádza vo vyšetrovacej väzbe v Rakúsku, boli v čase činu len niekoľko metrov od miesta činu a telefonovali spolu s mobilnými telefónmi cez vysielaciu bunku. Okrem toho bol M. A. dňa 3. mája 2010 spoznaný v Českej republike ako vodič tohto osobného vozidla, nevykoná.

II. Podľa § 17 ods. 4 písm. c/ zákona o EZR sa M. A., nar. X., prepúšťa ihneď z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne aj písomne zdôvodnil (č. l. 76, 83 - 85).

V jej písomnom odôvodnení pritom uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťou, že krajský súd vyhodnotil skutok uvedený v európskom zatýkacom rozkaze ako skutok, ktorý nevykazuje znaky trestného činu v zmysle ustanovení trestného zákona vykonávajúceho štátu, keďže z neho nie je zrejmé, ako došlo k spáchaniu skutku. Je totiž toho názoru, že z popisu

skutku uvedeného v európskom zatýkacom rozkaze jednoznačne vyplýva miesto a čas jeho spáchania ako i to, že vozidlo mali odcudziť M. A. spoločne s V. G., pričom samotná skutočnosť, že v skutku nie je presne uvedené, akým spôsobom mali vozidlo odcudziť ešte neznamená, že popísaný skutok nie je trestným činom. Otázka, či sa skutku naozaj dopustil M. A. je na posúdení orgánov Rakúskej republiky, majúcich k dispozícii spisový materiál. Podotkol tiež zároveň, že ak mal súd pochybnosti ohľadne totožnosti skutku, nič mu nebránilo postupovať v zmysle § 21 ods. 1 zákona o EZR, posledná veta a požiadať prokuratúru o doplnenie informácií, nie hneď rozhodnúť o nevykonaní predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o EZR **európsky zatýkací rozkaz možno vykonať, ak** bol vydaný pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu najmenej jeden rok a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 8 zákona o EZR na účely rozhodnutia podľa odsekov 5, 6 a 7 orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a bol justičným orgánom štátu pôvodu označený ako jeden z trestných činov taxatívne vymedzených v bodoch 1/ až 32/.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR **vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmietne, ak**

a/ na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského štátu alebo tretieho štátu, v ktorom bol vyneseny rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského štátu alebo tretieho štátu,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nejde o konanie podľa § 4 ods. 8; v prípade daní, poplatkov, ciel alebo meny nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

e/ vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

f/ slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu; vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymešania trestu alebo jeho výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov alebo z dôvodu chýbajúceho podania, alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,

g/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a na stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

h/ európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode alebo slovenského lietadla; vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

i/ európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 4 písm. c/ zákona o EZR predseda senátu krajského súdu nariadi príkazom prepustenie osoby z väzby, ak krajský súd rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

Podľa § 17 ods. 6 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe podľa odsekov 1 a 4 **je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.**

Podľa § 21 ods. 1 zákona o EZR po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ak vyžiadaná osoba nesúhlasila s vydaním, alebo v prípadoch podľa § 20 ods. 5 alebo 8. O svojom rozhodnutí súd neodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu v jazyku podľa § 7. Ak súd pre rozhodnutie považuje za nevyhnutné získanie dodatočných informácií, požiada prokuratúru o doplnenie návrhu.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o väzbe; ak sa o väzbe nekonalo, krajský súd, v ktorého obvode sa vyžiadaná osoba zdržuje alebo v ktorého obvode je krajská prokuratúra, ktorej prokurátor vykonával predbežné vyšetrovanie.

Podľa § 21 ods. 3 zákona o EZR o tom, či sa vykoná európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje súd uznesením na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada alebo to považuje súd za potrebné, alebo ak o to požiada justičný orgán štátu pôvodu, o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 21 ods. 4 zákona o EZR ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14, súd rozhodne, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

Podľa § 21 ods. 6 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, je **prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14; sťažnosť má odkladný účinok.**

Podľa § 21 ods. 7 zákona o EZR o sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí. **Najvyšší súd Slovenskej republiky po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná.**

Keďže v posudzovanom prípade nejde o konanie podľa § 4 ods. 8 zákona o EZR, bolo potrebné skúmať trestnosť skutku aj podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu. Krajský súd v Bratislave pritom v napadnutom uznesení uviedol, že skutok tak, ako je uvedený v európskom zatýkacom rozkaze, nevykazuje znaky trestného činu v zmysle ustanovení Trestného zákona Slovenskej republiky, keďže z neho nie je zrejmé, ako došlo k spáchaniu skutku. Z dôvodu podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR preto potom rozhodol o tom, že predmetný európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že vyššie citované ustanovenie § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR má na mysli prípady, keď skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa v Slovenskej republike nedá podradiť pod konkrétnu skutkovú podstatu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona, pretože taká skutková podstata tam nie je obsiahnutá. Najvyšší súd Slovenskej republiky však na rozdiel od krajského súdu dospel k takému záveru,

že skutok tak, ako bol vymedzený v európskom zatýkacom rozkaze, a síce, že M. A. spoločne s V. G. ako členovia kriminálnej organizácie a profesionálne dňa 29. apríla 2010 v obci X. medzi 8.00 hod. a 8.45 hod. odcudzili osobné vozidlo značky Golf, registračné číslo G. v hodnote 8 000 eur, **možno subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák.** (dopustí sa ho ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak aspoň malú škodu, resp. ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a zároveň je splnená i niektorá z okolností uvedených pod písm. a/ až písm. f/ ods. 2), a je teda **trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky upozorňuje zároveň na tú skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neskúma, či skutok, pre ktorý bol tento vydaný, naplnil všetky znaky trestného činu, resp. či sa na jeho spáchaní skutočne podieľala aj vyžiadaná osoba, ale tieto otázky sú na posúdení príslušných orgánov Rakúskej republiky.

Možno pritom súhlasiť i s tým názorom prokurátora, že v prípade, ak mal Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní o vykonaní predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu nejaké pochybnosti - odstrániteľné získaním dodatočných informácií (o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodol v podstate na základe toho, že mu nebolo zrejmé, ako došlo k spáchaní skutku), mal možnosť postupovať v zmysle § 21 ods. 1 zákona o EZR, posledná veta a požiadať ešte pred samotným rozhodnutím prokuratúru o doplnenie návrhu. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal v konečnom dôsledku tiež možnosť postupovať vyššie uvedeným spôsobom, avšak nepovažoval to za nevyhnutné, keďže informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze považoval za dostatočné pre svoje rozhodnutie.

Vo vzťahu k výroku o väzbe je potrebné uviesť iba toľko, že v tomto smere sa krajský súd nedopustil žiadneho pochybenia, pretože ak v posudzovanej veci rozhodol o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu ako celku, musel zároveň v zmysle § 17 ods. 4 písm. c/ zákona o EZR prostredníctvom predsedu senátu rozhodnúť o prepustení vyžiadaného M. A. z väzby na slobodu.

Záverom možno uviesť, že po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že skutok, pre ktorý bol predmetný

európsky zatýkací rozkaz vydaný, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý možno za tento trestný čin uložiť, je najmenej jeden rok a nie je splnený žiaden z dôvodov pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa zákona o EZR.

S ohľadom na vyššie uvedené preto potom rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o EZR odovzdanie osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 22 ods. 5 zákona o EZR ustanovenie odseku 4 sa nepoužije z dôvodov uvedených v § 26, alebo ak nastali okolnosti, pre ktoré vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu nemožno realizovať a ktoré nemôže ovplyvniť štát pôvodu ani Slovenská republika, alebo ak je realizáciu odovzdania nevyhnutné odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, najmä z dôvodu ohrozenia zdravia alebo života vyžiadanej osoby. V týchto prípadoch sa musí osoba odovzdať najneskôr do 10 dní od nového dohodnutého termínu odovzdania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 20. januára 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová